Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XC. Ч. 219. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 16-го ЛИСТОПАДА, 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 16, 1984. No. 219. VOL. XC.

Плянують з'їзд любителів народного мистецтва

С. Бавнд Брук. — Комісія народного мистецтва СФУЖО, на чолі з Наталією Даниленко, мистецькою референткою організації, відбула в п'ятницю, 2-го листопада ц.р., тут у приміщеннях бібліотеки Українського Культурного Центру своє чергове засідання. В нарадах взяли участь ще Марія Бурачинська, колишня голова СФУЖО і почесна голова СУА, Любов Волинець, мистецька референтка СУА, та Мирослава Стахів і Уляна Дячук, членки Комісії.

Наталія Даниленко звітувала, що за минулих 10 місяців старанням Комісії появилися у „Свободі" та інших газетах п'ять статтей авторів-знавців з різних галузей українського народного мистецтва, цикл статтей, завданням яких є звернути увагу читачів на плекання мистецтва у найбільш автентичній і чистій формі, буде продовжуватися. Деякі нові статті є вже готові до друку та ждуть на свою чергу. Комісія намічувала також можливих авторів та теми статтей для поміщення у „Свободі" в черговому році. Н. Даниленко звітувала про свої відвідини жіночих організацій в Европі у вересні цього року, які дали їй нагоду зреферувати членкам Українських Жінок в Бельгії та Об'єднання Жінок Німеччини справи збереження українських культурних надбань і розвитку українського музейництва.

Крім цих зустрічей, вона порушувала ці справи ще з членами УВУ в Мюнхені та з членами організації „Франкополе у Бельгії.

З метою нав'язання зв'язків в місяці жовтні цього року голова розіслала листи і запитники на адреси відомих музеїв та любителів народного мистецтва.

Комісія застановляється також над можливістю відбути в травні або червні 1985 року на Союзівці з'їзд управителів Музеїв та поодиноких колекціонерів і любителів народного мистецтва. Завданням такого з'їзду було б практично представити способи консервації музейних експонатів, та способи їх виставлення, як також запізнати учасників із засобами збірки фондів для праці у музеях і зробити перегляд музеїв і їх праці на теренах українського поселення поза межами України.

Охочих взяти участь у такім з'їзді, який тривав би від суботи по полудні до неділі по полудні, Комісія просить звертатися на адресу: Ulana M. Diachuk, c/o Ukrainian National Association, 30 Montgomery St., Jersey City, N. J. 07303.

ЖАЛОБНІ СХОДИНИ В ПАМ'ЯТЬ ІНЖ. С. ПРОЦЮКА

Ню Йорк. — У суботу, 17-го листопада, тут в Українському Інституті Америки, Товариство Українських Інженерів Америки, влаштовує жалобні сходини в пам'ять св. п. інж. Стефана Процюка, в 40-ий день від його смерти. Сходини почнуться в год. 7-ій вечора.

В Менор коледжі вшанували пам'ять Патріярха

Отець П. Лунів (другий зліва) після доповіді в товаристві (зліва): Дж. Ставценбергера, Сестри Анни, ЧСВВ, і кураторки Студійного Осередку Української Культури Х. Їжак.

Дженкінтавн, Па. — В Менор Джуніор коледжі, що міститься тут при дорозі Факс Чейз у 4-ий день від смерти Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого відбулася доповідь про нього, призначена для студенток коледжу, та його учителів, що її виголосив о. Павло Лунів, парох церкви св. Духа в Честері, Па.

В суботу, 17-го листопада ц.р., плянується в приміщеннях Менор Джуніор коледжу „відкрите прийняття" для учениць останніх років гайскулу та їхніх батьків. В рамках того „відкритого прийняття" будуть семінари, підготовані студентами коледжу та їхніми учителями, що мають на цілі поінформувати зацікавлених майбутніх студентів про науку та працю в тій школі. Також будуть подані практичні інформації, як відбувається реєстрація до коледжу та в який спосіб можна отримати до нього стипендії.

„Відкрите прийняття" буде в суботу від 10-ої години ранку до 2-ої по полудні в авдиторії коледжу у головному будинку. В тому часі можна буде оглянути усі забудовання, а для гостей буде приготований полуденок в їдальні залі.

Про інформації слід телефонувати на число (215) 885-2360.

„Ню Йорк Таймс" хвалить Лідію Артимів

Ню Йорк. — Щоденник „Ню Йорк Таймс" з середи, 14-го листопада, помістив незвичайно прихильну рецензію свого музичного критика Бернарда Голленда на концерт відомої піяністки Лідії Артимів, що виступала в неділю, 11-го листопада, в Еллис Таллі Голл в Лінкольн Центрі із концертом, дохід якого був призначений на Український Музей.

Критик з признанням висловлюється про музичну індивідуальність, якою є Лідія Артимів, але уважає, що у неї стільки музичного чуття, що воно часом аж забагато впливає на її гру.

Але в її інтерпретації Брамса, а зокрема у виконанні творів Миколи Лисенка і Василя Барвінського, з якими вона пов'язана українським походженням — пише Б. Голленд — її музичний темперамент мав найкращий успіх. В усіх тих творах, пише він дальше, це внутрішнє відчуття було прекрасно віддане і помимо дрібних недотягнень техніка виконання була сильна і добра.

Л. Артимів, пише критик, показала незвичайний музичний дар контакту з публікою, яку вміє зворушити. Коли її велике музичне серце можна переконати, щоб било більше правильно, закінчує свою критику Б. Голленд, вона стане піяністкою що буде цікавою для усіх нас.

Як уже інформовано Л. Артимів буде солісткою в найближчу неділю, 18-го листопада ц.р., на Академії для вшанування пам'яті Слуги Божого Андрея Шептицького у Філядельфії, а відтак у днях 21-го і 22-го грудня буде виступати із філядельфійською симфонічною оркестрою в залі Академі оф Мюзік також у Філядельфії.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР У. ЛЮБОВИЧ

Ню Йорк. — Заходами 64-го Відділу Союзу Українок Америки тут в суботу, 17-го листопада ц.р., о год. 5-ій по полудні в Домівці СУА при 108 Друга авеню відбудеться авторський вечір Уляни Любович. Участь беруть: Авторка, д-р Мирослава Знаєнко, Марія Савицька, Мелася Соневицька.

ВИСТАВКА І. БАНАХ-ТВЕРДОХЛІБ

Рочестер, Н. Й. — Виставка картин Ірини Банах-Твердохліб відбудеться тут в неділю, 25-го листопада ц.р., в авдиторії школи Св. Йосафата, в годинах від 9:30 рано до 5:00 по полудні. Мисткиня експонує ікони, виконані в олії яєчною темперою в емалії; картини: акрилік, олії, емалія, ліноритн та свої надзвичайно експресивні монотипи, які вона виконує на свій власний лад.

АСТРОНАВТИ ВЕЗУТЬ ДВА УШКОДЖЕНІ САТЕЛІТИ

Астронавт Дейл Гарднер (справа) ловить другого сателіта в просторі.

Кейп Канаверал, Фла. — „Пішохідна" залога міжпростірного корабля „Дисковері" блискуче виконала своє завдання в середу, 14-го листопада, загачкувавши і втягнувши на матірний корабель другий з двох сателітів-роботів, що літали в неправильній орбіті.

Один член залоги, Джозеф Еллен, виконував при цій операції ролю „гачка" на висоті 223 милі від землі і, „зловивши" робота, тримав його на протязі одної і півгодини, поки Дейл Гарднер прикріплював його, керуючись інструкціями, які зі середини кабіни „Дисковері" подавав їм Дейвид Вокер.

У п'ятницю, 16-го листопада, астронавти мали приземлитися зі своїм 70-мільйоновим „уловом" тут на Кеннеді Спейс Центрі.

СПРАВУ АФГАНІСТАНУ ЗНОВУ ОБГОВОРЮЮТЬ В ОН

Ню Йорк. — Амбасадор З'єднаних Стейтів Америки до Об'єднаних Націй Джін Киркпатрик, виступаючи на 39-ій сесії Генеральної асамблеї ОН, позитивно висловилась про боротьбу повстанців і взагалі визвольного руху в Афганістані, метою якого є привернути тій країні повну незалежність і позбутись совєтської військової окупації та свого власного, насадженого Москвою уряду. Вона при тому перестерегла совєтських окупантів, не називаючи їх по імені, що Афганістан не може бути базою „одної політичної і мілітарної сили" і пляцдармом розгри за поширення інтересів в цьому обширі світу.

Дж. Киркпатрик вже декілька разів порушувала на цьому високому міжнародному форумі справу Афганістану і боротьби антикомуністичних повстанців, які борються за справедливі ідеали і тому їм належиться не тільки моральна, але також і матеріяльна допомога тим більше, що потуга, яка перевела інвазію на цю країну переводить масовий етноцид над цивільним населенням, не говорячи вже про самих повстанців, яких поголовно, після тяжких тортур, розстрілюють на місці.

Повертаючись у своєму слові ще й ще раз до афганської проблеми, Киркпатрик закликала членські держави ОН категорично засудити окупацію Афганістану совєтськими військами і винести на денне світло усі злочини, яких ця армія допускається над цивільним населенням тільки для того, щоб закріпити там совєтську окупаційну владу.

Очевидно, Москва ігнорує усі постанови і резолюції ОН і тому не треба сподіватись якихось конкретних потягнень зі сторони ОН, які залишилися тільки пропагандивним форумом, де час від часу можна сказати правду про комуністичні режими і їхню практику у власних і окупованих ними країнах. Дж. Киркпатрик і мала це, правдоподібно, на увазі, виступаючи в обороні афганського народу, проти якого комуно-московська імперія веде війну довше від тривання Другої світової війни, що вона з розмислом підкреслила під час свого виступу. Борців за визво-

(Закінгення на стор. 4)

Вийшла книжка спогадів Л. Лугової

Буенос Айрес, Аргентина. — Тут, цього року, з Видавництва Юліяна Середяка появилася 237-сторінкова книжка п. з. „Стежками минулого" Лідії Лугової Обкладинку до цієї книжки виконала дочка авторки артистка-малярка Лариса Лугова.

Книжка ця, що її Л. Лугова присвячує своєму покійному мужеві Ярославові, відкриває перед читачем часи діяльности Товариства „Просвіти", Пласту, студентського т-ва „Сокіл" в Бродах, членом яких була авторка цього твору, описує працю галицької інтелігенції, в першу чергу серед священичих родин перед Другою світовою війною.

Цю збірку спогадів, репортажів та есеїв — в ціні 10 американських долярів у ЗСА, і 12 канадських долярів — можна набути у Л.Лугової, написавши на адресу: Lidia Luhowa, 2332 Beaconsfield Ave., Montreal, Que., Canada H4A 2G8.

Громада в Ню Йорку гідно відзначила Листопадовий Чин

Ню Йорк (в.л.) — Заходами Комітету Об'єднаних Українсько - Американських Організацій — метрополітального Відділу УККА, тут в неділю, 4-го листопада ц.р., в залі Академії св. Юра відбулось традиційне відзначення роковин Листопадового Чину.

Перед святочною Академією в українських церквах правились торжественні Служби Божі в намірені українського народу, а отці парохи виголосили відповідні до хвилини проповіді. В церкві св. Юра зорганізовану участь з прапорами взяли представники молодечих, суспільно-громадських і комбатантських організацій й товариств. Глибокозмістовну проповідь про героїчний Листопадовий Чин виголосив парох церкви св. Юра о. ігумен Патрикій Пащак, ЧСВВ.

Святочна Академія розпочалася о год. 2:30 по полудні стрілецькою піснею „Ой у лузі червона калина", що її відспівав мішаний хор „Думка" під диригентурою Семена Комірного і акомпаньяментом Тетяни Поташко. Інж. Михайло Шпон так відкрив після цього короткими словами Академію, вказав на значіння Листопадового Чину для українського народу, привітав на залі небагатьох вже в живих українських січових стрільців та членів інших українських військових з'єднань, які продовжували розпочатий Усусусами визвольний бій з окупантами України, та всіх присутніх на залі. За кулісами прозвучав на трубці салют впавшим героям, що його відіграв Ігор Кобрин.

Хор „Думка", який своїм виступом зробив дуже позитивне враження на учасників і збагатив мистецьку

(Закінгення на стор. 4)

Союзянки із 86-го Відділу СУА заповідають цікавий панель в Ірвінґтоні

Джерзі Сіти, Н. Дж. (Л. К.). — Доказом цього, що існують переємники української культури — люди, які поза працею на „хліб насущний", знаходять час і бажання збагачувати свій світ і світ довкілля духовим життям, скарбами із прецінних джерел української культури — є на обрії життя української громади імпреза, про яку поінформували членки Управи 86-го Відділу Союзу Українок Америки ім. Олени Теліги в Нюарку, Н. Дж., завітавши до приміщень Головної Канцелярії Українського Народного Союзу та Видавництва „Свободи".

Під час відвідин у „Свободі" сидять (зліва): Оксана Стеранка, Наталка Клапіщак, Любов Коленська; стоять (зліва): Люба Лапичак, Ліда Гайдучок.

Членки Управи цього Відділу СУА — Наталія Клапіщак — голова, Лідія Гайдучок — референтка Українського Музею в Ню Йорку, Оксана Стеранка — імпрезова референтка та Люба Лапичак — касир цього Відділу повідомили, що в неділю, 25-го листопада, о годині 3:30 по полудні, в Українському Народному Домі, в Ірвінгтоні, Н. Дж., при Проспект авеню, влаштовують вони панель на тему: „Засоби української культури поза межами України".

„Панель цей, — сказала Ліда Гайдучок, — є повторенням імпрези, що відбулася під час XX Конвенції Союзу Українок Америки, і була первісним задумом Оксани Ленець. На цьому панелі, однак, зайшла ця зміна, що замість маестра Якова Гніздовського панелістом буде інж.-архітект Радослав Жук. Виступатимуть ще Любослав Гуцалюк, Андрій Добрянський, Радослав Жук та Гелен Пережак-Сміндак. Панелем, як і попереднього разу, вестиме О. Ленець. Влаштовують вони панель знову з цією метою, — підкреслила О. Стеранка, — щоб зміст його поширити на інший терен української громади, щоб дати поштовх до дальшого розвою української культури.

Відтак, щоб відсвіжити знайомство з творчими профілями панелістів, які погодились виступити на цьому панелі, — членки Управи цього Відділу дещо про нього розповіли:

Любослав Гуцалюк, пейзажист, творець соняшних пастелів; з-під його пензля появилось понад 2.000 картин — оліїв, акварель та рисунків. Деякі з картин — це портрети-ескізи, однак більшість з них — це міські пейзажі, передусім з Франції. Гуцалюк оформив багато різних книжкових видань. Самостійні виставки цього маляра відбувалися із 1956 роком у більших центрах Европи — Париж, Міляно, та Америки і Канади. Крім цього його картини виставлялись в українських центрах Дітройту, Вашінгтону, Філядельфії, Ню Йорку, Торонто. Гуцалюк бере участь і в збірних виставках і славних мистецьких

(Закінгення на стор. 4)

ВІДЗНАЧАТЬ 20 РІЧЧЯ З ДНЯ СМЕРТИ ПОЛК. А. МЕЛЬНИКА

Організація Державного Відродження України (ОДВУ) — І-ий Відділ в Асторії, 10-ий Відділ в Ню Йорку, І-ий Відділ Українського Золотого Хреста й делегатура Українського Визвольного Фонду влаштовують в неділю, 18-го листопада ц.р., о год. 4-ій по полудні, в приміщенні Українського Інституту Америки при 2 Схід 79-та вулиця, Святочний вечір для відзначення 20-их роковин з дня смерти другого голови ПУН полк. Андрія Мельника. У програмі: Петро Байбак — відкриття, Микола Плав'юк, голова ПУН, — святочне слово, Андрій Добрянський, Метрополітальна опера, басбаритон, Орест Кебало — рецитація, Андрій Бриттан — скрипкове сольо, Тома Гриньків — фортепіяновий супровід, Павло Дорожинський, голова ЦУ ОДВУ, — ведучий програмою. Цієї неділі, о год. 12-ій дня, в церкві св. Юра буде правитись Служба Божа, а опісля заупокійна Панахида.

У СВІТІ

БОЛГАРСЬКИЙ ЛІДЕР Тодор Živков закликав З'єднані Стейти Америки до відновлення приязних зв'язків з його країною, кажучи, що Болгарія є готова до переговорів про справи, які різнять в поглядах Болгарію і ЗСА. Він виступив на церемонії прийняття вірчих грамот нового американського амбасадора до Болгарії Мелвіна Лівітського. Відносини між Вашінгтоном і Софією погіршились після того, як виявилося, що болгарська секретна служба, виконуючи мабуть завдання поручене їй КҐБ, була замішана в атентаті на Папу Івана Павла II в травні 1981 року.

ЄПИСКОП ДЕСМОНД Туту був обраний єпископом столиці Південної Африки Йоганнесбургу і це перший випадок, що чорний єпископ займає таке провідне становище в Англіканській Церкві тієї країни. Єпископ Д. Туту отримав мирову нагороду Нобеля на 1984 рік. Закордонні спостерігачі кажуть, що його становище буде дуже важким, бо він належить до осіб, які відкрито критикують расистську політику уряду Південної Африки.

ЖИДІВСЬКА ЕМІҐРАЦІЯ із Совєтського Союзу є тепер на найнижчому рівні від багатьох років, фактично від початку політики детанту в 1970 році. Совєтські чинники роблять тепер усі заходи, щоб обмежити виїзд жидів з СССР до мінімуму. Для цього вони мають не тільки великий апарат КҐБ, але також інші установи, за допомогою яких Москва стосує тиск на багатьох охочих еміґрувати до Ізраїля чи інших країн Заходу. Очевидно, жиди в СССР і поза його кордонами роблять розпачливі заходи, щоб змінити цю прикру ситуацію.

ПАРЛЯМЕНТАРНІ ВИБОРИ в Індії відбуватимуться від 24-го до 27-го грудня ц.р., згідно із зарядженням нового прем'єр-міністра уряду Раджіва Ґанді, який перейняв це становище зараз таки після вбивства його матері Індіри. Р. Ґанді вважає, що вибори будуть корисними для урядової Конґресової партії, а це причиниться до стабільности в країні. Його головним завданням є вдержати невтральну лінію у закордонній політиці і причинитися до покращання матеріяльного стану населення, яке все ще живе нижче рівня у порівнянні з іншими країнами.

КОЛИШНІЙ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР канадського уряду Елліот Трудо, не зважаючи на те, що він вже не унапрямлює канадської закордонної політики, виступив з критикою дозброєння европейських країн Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО), кажучи, що Европа, навпаки, повинна підтримувати мирні ініціятиви, без уваги на їх джерело. Він рекомендує, щоб членські держави НАТО виступили із заявою, що вони не вживатимуть нуклеарної зброї першими, а Вашінґтон повинен сповільнити розміщення нуклеарних ракет в Европі, щоб таким чином змусити Москву до концесій у справі редукції цієї зброї і започаткування нових переговорів. Політичні спостерігачі звернули увагу, що становище Трудо у багатьох випадках сходиться з позицією Совєтського Союзу.

ПОРІВНЮЮЧИ СИТУАЦІЮ в Нікараґуа до ситуації на Кубі в 1962 році, Адміністрація президента Роналда Реґена бажала ще раз підкреслити, що З'єднані Стейти Америки не толеруватимуть розбудови ще одного комуністичного причілку в Центральній Америці і виступлять активно проти накопичення зайвої стратегічної зброї в Нікараґуа, яка, як вже раніше інформували розвідчі чинники, призначена не тільки для озброєння нікараґуанської армії, але також для поширення революцій в інших країнах цього обширу. Президент Р. Реґен правдоподібно пропонуватиме обидвом палатам Конґресу прийняти додатковий законопроєкт на підставі якого ЗСА могли б дати більшу допомогу антикомуністичним повстанцям.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН гостив князя Люксембурґу, який приїхав з офіційною візитою до ЗСА. Великий князь Жан зложив побажання Президентові з приводу його перевибору і підкреслив приязні зв'язки поміж маленькою державою Люксембурґ і великими ЗСА.

УРЯД РОНАЛДА РЕҐЕНА серйозно застановяється над зміною цілої системи медичної опіки для старших віком і хворих, тобто програми медікер тому, що сума, яку Уряд мусить платити лікарям та опікунам зростає кожного року. Розпрацьовують отже проєкт на плачення „згори" точно устійнену ціну лікарям за опіку над пацієнтами, які мають медікер.

СТАН ЗДОРОВ'Я немовлятка, якому дали серце мавпи-павіяна помітно погіршився після 18-ох днів відносно доброго перебігу пооопераційного часу. Тепер виглядає, що організм відкидає це чуже серце і дитинку мусіли знову дати під апарат штучного віддихання.

В ПІВНІЧНІЙ ДАКОТІ відкрито фабрику синтетичного палива, яка діє дуже справно та дає паливо мільйонам людей перемінюючи вугілля у пальний газ. Це перша така фабрика, яка працює на велику скалю з повним успіхом.

В СТЕЙТІ ОГАЙО вкінці офіційні чинники казали замкнути збірник води, до якого впливали хемічні відпадки довколишніх фабрик, чим занечищували воду, яку мешканці вживали до пиття.

АҐЕНТ ФБІ РИЧАРД Міллер, який є оскаржений за шпигунство на користь СССР, стоїть тепер ще і під закидами, що він крав гроші на те, щоб бути здатним платити тим, що передавали йому різні тайні інформації.

АМЕРИКАНСЬКІ ЛІКАРІ відкрили, що природній людський ензим має силу розпускати сціплену кров у жилах і тим може в майбутньому допомогти лікарям рятувати людей в часі серцевої атаки. Таку можливість випробовують на пацієнтах вже дев'ять місяців із добрим вислідом.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Партійна засліпленість

З пречисленних пресових коментарів, які вже появилися на тему минулотижневої лявінної перемоги республіканських кандидатів Роналда Реґена і Джорджа Буша варто покликатися на один, особливо дотепний і правильний. Мовляв:

Був собі духовник, справжній праведник Господній, який вірив і проповідував, що на цілому світі нема поганих людей — всі вони добрі, порядні, чесні, а коли газети пишуть про вбивства, грабежі і розбої — то це тільки для сенсації. Але ось напали на вулиці на того духовника, пограбували до нитки та ще й побили. Найближчої неділі він у своїй проповіді твердив знову, що немає у світі злих поганих людей, а те, що з ним скоїлося, то це вийнятковий випадок, який не має значення. Почувши таку проповідь, хтось з парохіян духовника крикнув: „Треба його ще раз пограбувати!"

Антологія із провідними діячами Демократичної партії. Всі вони, почавши від Волтера Мондейла й Джералдін Ферраро, включно з нюйоркським губернатором Маріо Квомо і „патріярхом" демократичної більшости в Палаті Репрезентантів О'Нілем, уважають, що Реґен виграв тому, що він особисто популярний, — що до прогри демократичної листи причинилися податкові неполадки Ферраро і фінансові трансакції її чоловіка, — що Волтер Мондейл запізно „скинув рукавички" і повинен був зразу від початку виборчої кампанії гостріше атакувати Реґена та що, зрештою, програли тільки особи кандидатів, а не програла Демократична партія, яка далі буде боротися за здійснення програми, схваленої останньою партійною конвенцією...

Аналогія з наївним ідеалістом-духовником, якого не переконав навіть власний досвід із вуличним розбишакою, — правильна. Лідери Демократичної партії не виявляють дрібки автокритицизму і об'єктивізму в оцінці причин своєї виборчої прогри. Це правда, що до перемоги Роналда Реґена причинилася його особиста популярність і що Джералдін Ферраро не помогла, а пошкодила Мондейлові. Але, зрештою, листа Реґен-Буш не виграла б у 49-ох стейтах на всіх 50, якщо б в найширших колах американського суспільства не настав був відворот від лібералізму в сторону консерватизму. Такого справжнього погрому, що його зазнали демократичні кандидати не було би, як би величезна більшість американського суспільства не визнала була, що Роналд Реґен займає правильне становище щодо конечности переговорювати з СССР з позиції сили і тому правильно перевів дозброєння американського арсеналу. Реґен-Буш не виграли б такою величезною більшістю, як би вони не пропаґували були традиціоналізму і не виступали проти намагання Демократичної партії перетворити Америку у „велфер стейт", доброчинну державу, за рецептами соціялістичних експериментаторів.

В Америці завжди було більше зареєстрованих демократів, як республіканців. Нема найменшого сумніву, що 6-го листопада 1984 року багато демократів і ще більше „незалежних" голосували за Реґена-Буша тому, що розчарувалися не в особах Мондейла-Ферраро, а в плятформі Демократичної партії. Американські виборці голосували в минулорічному тижні проти Мондейла-Ферраро, бо ці репрезентанти Демократичної партії пропаґували зрівноважування бюджету новими податками, — бо вони признавали „право вибору" жінок приводити на світ дітей чи позбуватися небажаної дитини абортом та ще й на державний кошт, — вони виступали проти молитов у школах, навіть добровільних і мовчазних, бо всяка така молитва ніби противиться конституційному розділенню Церкви від держави.

Коли нюйоркський римо-католицький архиєпископ Джан О'Коннор, парох собору св. Патрика, натаврував Джералдін Ферраро і губернатора Маріо Квомо за те, що вони потурають абортам, хоча самі католики, то він, архиєпископ, таврував не особи, а ультра-ліберальне становище Демократичної партії. І коли Роналд Реґен заявив був, що „Демократична партія пішла так далеко наліво, що загубила американський народ", — то демократичні діячі задармо ображувалися, що їм відмовляється патріотизм. Вони безумовно є не меншими патріотами, як Реґен і Буш, але їхній патріотизм завів Америку до стану, в якому застав її Реґен тому чотири роки — зі затратою державницького престижу у широкому світі, зі затратою поваги в Об'єднаних Націях, в легковажному відношенні з боку власних союзників.

Ото ж Демократична партія тільки тоді відродиться і стане знову „партією народу", коли вона перевірить свою філософію. Коли ж вона надалі буде вперто триматися своєї філософії лівого лібералізму, то чекають її також наступні прогри, як програна в минулому тижні.

Іван Боднарук

СТРИЙ У 1914 РОЦІ

Щоправда, організація Українських Січових Стрільців охопила була цілу Галичину, але в Стрию Усусуси оформилися остаточно, поки пішли в бій проти нашого відвічного ворога. Стрийщина в 1914 році чи не найбільше причинилася до створення нашого національного війська й до відновлення українських військових традицій. У малому підкарпатському місті, яке оперезалося срібним поясом бистрого Стрия, пройшли незабутні події, які відіграли велику ролю не тільки в житті українського галицького суспільства, але й у всього українського народу.

Рік 1914. Незабутній рік у житті Стрия. День 3-го вересня. Стрий тоді став відомим на всю Україну й після славетної сільськогосподарської виставки був знову на устах кожного українця. Тут зібралися у вересні 1914 року дорогі нашим серцям Українські Січові Стрільці. Кожна хата і стодола, кожний садок на Стрийському передмісті Ланах пам'ятають ще сьогодні наших відважних хлопців, які збиралися у тому пам'ятному році й пішли звідсіля в бій, щоб піднести похилену Червону Калину та здобути славу рідному народові. Кільканадцять тисяч народного квіту зібралося в 1914 році по хатинах, стодолах і садках Ланів, щоб із зброєю в руках засвідчити перед світом свою гарячу любов до Рідної Землі. Гарні були це хвилини в житті стрийського громадянства. Приватні громадяни й цілі товариства спішили навипередки з допомогою нашому війську. Кожний українець бажав тоді чимсь причинитися до вивінування нашого національного війська. „Руська Бурса" жертвувала для стрілецтва увесь інвентар бурси, як ліжка, коци, меблі тощо. Шіснадцять тисяч завзятих героїв зійшлися до Стрия, щоб піти в бій і здобути волю народові.

Але з них, на жаль, тільки дві тисячі вояків мали щастя дістати до рук зброю. Решту відкинула австрійська влада, піддавшись впливам та інтриґам поляків. Плакали ревними сльозами ось тут, у нашому підгірському місті, ті наші завзятці, яким не судилося воювати за волю рідного народу під українським прапором. На майдані в Стрию вирішилася доля Східньої Галичини, бо коли прийшов пізніше 1918 рік, ми мали проти ворога тільки один полк Усусусів.

А в стрийських і скільських горах, у близьких Карпатах, прослався кривавий шлях Українського Січового Війська аж ген до землі Василька Коріятовича в Мукачеві. І звідтіля провадив Усусусів той сам шлях до слави й перемоги, шлях густо встелений їхніми трупами й щедро политий їхньою кров'ю. У важких, непосильних боях з російськими військами знову зайшли Усусуси до Стрия. Тут під нашим містом кривавилися вони у жовтні за велику ідею, тут попав у полон сотник Устиянович, тут загинув четар Сірецький, що як австрійський вояк ішов рам'я в рам'я з нашими стрільцями.

А коли наближався до кінця 1917 рік, вкрився Стрий жалобою і похилився наш прапор у великому смутку додолу. А за Стриєм заплакала Галичина і вся Україна, бо народ втратив одного з найкращих своїх синів Євгена олесницького, а Стрий прийняв його знову до себе з далекої чужини та вклав на вічний спочинок. Велика втрата, якої зазнала країна через смерть свого народного трибуна, дала себе відчути в усій повноті, особливо рік пізніше, коли прийшов Листопадовий Зрив народу. Після упадку Австрії і проголошення нашої державної самостійности звернулися очі всіх галицьких українців на велику могилу на стрийському кладовищі, яка замкнула навіки тлінні останки великого українського політика.

У 1919 році примістилася в Стрию команда корпусу Української Галицької Армії, головним командантом якої був спершу полковник Гриць Коссак, а опісля генерал Кравс. А коли наша армія відступила перед польськими окупантами на Схід, знову заговорила вся країна про наш Стрий, бо трагедія, яка тут відбулася зараз таки в перших днях панування окупантів, потрясла до глибини всім українським громадянством не тільки Стрийщини, але й цілої Західньої України. За містом, біля залізничого тору, зараз після відвороту УГА, вбила польська солдатеска нашого композитора й заслуженого суспільного діяча о. Остапа Нижанківського. Заплакала над трагічною могилою автора „Окрушків" і „Гуляли" вся країна.

Коли прийшла радісна вістка, що австрійська влада дозволила формувати український леґіон до боротьби з Москвою, Стрийщина відгукнулася перша на заклик національного проводу й численно заповнила ряди Січового Війська. Дня 3-го вересня 1914 року, якраз того самого дня, в якому царське військо зайняло Львів, наші Українські Січові Стрільці склали присягу в Стрию. Уже 9-го жовтня того ж року відбувся бій стрільців під Сокалем, а 26-го жовтня розпочалися 20-денні бої Усусусів з російським військом під Синевідськом. Сотня Дудинського билася в Добрівлянах і заслонювала відворот бригади з-під Стрия. Дня 28-го жовтня 1914 року билися наші стрільці з росіянами на горі Ключ у Скільщині, а опісля прийшли дальші бої в самому Синевідську і здовж ріки Стрия.

Молитва з нагоди 1000-річчя хрищення України

Небесний Отче, ми сини й дочки українського народу, з глибини душі дякуємо Тобі за те, що Ти перед тисячу роками дав пізнати нашому українському народові свого Єдиного Сина, Ісуса Христа і Його св. науку, та дозволив, щоб через Тайну святого Хрищення, за святого нашого Князя Володимира, ми стали Твоїми дітьми й братами Твого Сина. Ми рівнож дякуємо Тобі за те, що Ти хотів передати нам цей дорогоцінний скарб св. віри в нашому прекрасному українському обряді, та оживив цілу нашу українську культуру його багатством. Ми з вдячністю молимось до наших українських святих, мужчин і жінок, що стали духовою силою й прикрасою нашого українського народу. Ми також з подивом глядимо на тих численних наших українських геройських мучеників і ісповідників віри, що скріплені Твоєю ласкою, засвідчують сьогодні на землях України свою невідкличну вірність Христові, Його святій Церкві та свому українському народові.

При відзначенні цього неповторного Ювілею 1000-річчя Хрищення України, враз із щирою подякою за всі ці Твої ласки в минулому, ми просимо Тебе, наш Божественний Спасителю, поможи синам і дочкам українського народу, живучим в Україні й поза її межами, далі вірно зберігати й закріплювати нашу св. віру, наш прекрасний український обряд і всі культурні й духовні багатства нашого українського народу. Нехай віра св Володимира буде для нас усіх дороговказом нашого християнського й національного життя! Нехай його християнська надія кріпить нас усіх у наших християнських і національних змаганнях! Та нехай його любов до Бога, до України й до Твоєї Церкви загріває нас усіх у наших змаганнях за свободу Христової Церкви й нашого українського народу на землях України.

Нехай Пречиста Діва Марія, наша Небесна Мати й Цариця України, далі береже нас усіх, на Україні й поза Україною, під Своїм материнським Омофором.

ПРЕСВЯТА БОГОРОДИЦЕ СПАСИ НАС!

Роман С. Голіят

КОЛИШНІЙ КАҐЕБІСТ ОПОВІДАЄ

"New Lies for Old" by Anatoliy Golitsyn, Dodd, Mead & Company, New York, 1984, 412 pages, $ 19.95.

Анатолій Ґоліцин народився 1926 року біля Полтави в Україні. В Москві він, як член комуністичної партії, перейшов усі вишколи: Високу дипломатичну школу, університет марксизму-ленінізму й чотири роки „правничих і шпигунських" наук у каґебівському інституті.

У роках 1959-60, як сеньйор аналітик, він зформував у КҐБ секцію про НАТО. Він був учасником засідань секретаріяту, яким керував Сталін, і на засіданні президії, якою проводив Маленьков.

У 1962 році, як контррозвідчик КҐБ, працюючи в совєтській амбасаді у Фінляндії, залишив своїх хлібодавців і зі своєю родиною подався на Захід. Він залишився громадянином З'єднаних Стейтів Америки й є лицарем Ордену Британської Імперії.

У п'ятьох точках він вказує, як КҐБ охороняє засекречені інформації, своїм працівникам дає 15 відсотків більшої платні від інших професій, і ця більша фінансова винагорода є підставою до строгої таємниці КҐБ. У СССР є сильна охорона й заборона проявів свобідної думки, партійна й державна контроля засобів масової інформації і друкованого слова й постійний нагляд і контроль чужинецьких амбасад, журналістів і туристів усіх комуністичних держав.

Перша фаза НЕП-у — економічна реформа — була застосована для відновлення економії і поширення ілюзії, що совєтська Росія програла свою революційну силу. Англія, Франція, Америка Чехо-Словаччина, а після підписання в 1922 році договору СССР з Німеччиною в Рапалльо — тисячі західніх техніків допомогли зіндустріялізувати СССР, а західні фірми побудували відповідні фабрики і поклали фундаменти для розбудови тяжкої і мілітарної індустрії для комуністів. Як під час НЕП-у, так і сьогодні комуністична зовнішня політика є ґльобальною, ідеологічною і далекойдучою — з остаточною кінцевою метою заволодіти світом. Плян Леніна можновладці Москви продовжують до сьогоднішнього дня.

Національний спротив в Україні, Грузії Вірменії і Центральній Азії — боротьбу цих народів за своє визволення, -названо загально сепаратистичним рухом. Цю велику загрозу для національної єдности збройно знищено. Ленін зі своїми прибічниками створив федерацію національних республік, а підбиті народи й їхні держави влучив до федеративної унії — СССР.

У совєтській комуністичній системі пропаґанда відіграє важливу ролю до тої міри, що вона стається головною формою дезінформації. Москва, реалізує свої пляни через комуністичні партії і своїх аґентів, які діють у всіх державах вільного світу.

Автор цієї об'ємистої і документальної праці твердить, що десталінізацію не заініціював Хрущов, але Маленьков, Берія і Молотов, які після смерти Сталіна домінували в президії.

На XX конґресі комуністичної партії СССР Хрущов в лютому 1956 року секретно проаналізував злочини Сталіна, які ніколи не були опубліковані в СССР, а були широко коментовані на Заході.

Для замилення очей Заходу КҐБ створило спеціяльний департамент для дезінформації, завданням якого є фальшиво інформувати про мілітарні здобутки СССР та інше. В 1959 році совєтські офіціози інформували, що в ділянці електроніки комуністичний бльок є 15 років позаду Америки. Діяльність КҐБ проявляється на всіх відтинках совєтського життя і поза межами СССР. Ґоліцин згадує про вбивство каґебістом Степана Бандери, лідера українських націоналістів у Західній Німеччині. Це стало відомим щойно тоді, як колишній аґент КҐБ Сташинський признався до цього злочину.

Під час Другої світової війни совєтські аґенти інфільтрували Державний департамент ЗСА й Британське закордонне бюро, в роках 1959-60 КҐБ мало своїх аґентів у головній кватирі НАТО.

Ґоліцин твердить, що в листопаді 1960 року 81 комуністичних партій світу підписали маніфест, після чого вони „отримали інший інструмент і частини для гри в симфонічній партитурі". Автор не вірить у широко коментовані на Заході розбіжності між комуністичними партіями СССР, Румунії, Юґославії, Польщі й інші, тому й він підкреслює, що кожна з комуністичних держав, виконує окреме завдання, тобто „грає на іншому інструменті".

Під час Другої світової війни Сталін завернув до царських пагонів, апелював до російського патріотизму, відкрив церкви, бо цього вимагав час. Західні альянти вірили, що СССР демократизується, та вкоротці переконалися про свою наївність.

Шелепін — начальник КҐБ, у своєму звідомленні за травень 1959 року для

(Закінчення на стор. 4)

Богдан Цимбалістий

Перед відбудовою УНДому в Ню Йорку

На протязі останніх двох десятків років часто можна було почути думку, що серед українського „давнтавну" треба би збудувати наш культурно-громадський центр, в якому могла б знайти приміщення більшість наших установ, і який був би місцем зустрічі українців не лише міста Ню Йорку, але усієї метрополітальної околиці та відвідувачів із різних частин Америки та інших країн. Дехто пропонував збудувати там також багатоповерховий дім, в якому могли б жити сотні українських родин.

Творення таких центрів поодинокими етнічними групами не є нічим новим. Вони є одним із успішних засобів етнічних груп зберегти себе як національна одиниця. Жиди, які мають довгий досвід самозбереження у розсіянні (діяспорі), мають такі центри в різних містах, містечках, чи „на селах", де тільки знайдеться група їхніх одновірців. У тих центрах відбуваються організовані зустрічі людей різного віку та зацікавлень, доповіді, та всякі курси історії, мови, жидівської культури і там є дитячі садочки і школи. Такі центри влаштовують різного роду розваги та екскурсії. Ідеться про те, щоб в такому центрі можна задовольняти найрізнородніші потреби людей. Тоді вони притягатимуть до себе.

У деяких містах Америки українці зуміли зорганізувати такі центри. Філядельфійська громада придбала будинок з десятками кімнат і площею довкола так, що є місце не лише для школи, бібліотеки, бюра різних установ,але й для спорту надворі. В Пармі при вулиці Стейт збудовано недалеко від себе українську православну і католицьку церкви з відповідними залями на школи, товариські зустрічі тощо. Українці Чикаґо розбудовують свою дільницю довкола двох церков.

Місто Ню Йорк не має такого українського центру. Правда,деякі підприємці розбудували довкола 7-ої і 8-ої вулиць свої крамниці, деякі установи та організації придбали для своїх потреб будинки. Проте існує чимало установ, в яких немає ресурсів купувати для себе дім; зрештою, аж такого простору як цілий дім їм не потрібно. Бракує далі центру для товариського життя та різного роду імпрез.

Тепер, здається, є плян відбудувати Український Народний Дім, що згорів під час пожежі. Постала нагода подумати, чи не було б доцільно збудувати на його місці такий дім-осередок, який задовольнив би, якоюсь мірою, згадані вгорі потреби української громади. В такому новому домі міг би бути й добрий, репрезентативний ресторан, каварня, й залі для театральних вистав, для школи балету, для Музичного Інституту, для Українського Музею, який потребує більшого приміщення для розгорнення своєї дія-

(Закінгення на стор. 3)

Оксана Бачинська

ВЕСНА В УКРАЇНСЬКІЙ БРАЗИЛІЇ

I.

На сторінках „Свободи" появилося повідомлення, що „Агенція Ковбаснюк" уряджує прогулянку до Бразилії в часі від 18-го жовтня до 2-го листопада ц.р. Туру названо „Бразилійська Весна" і дійсно, коли тут вся природа приготовляється до зими, там у Бразилії зимовий сезон перемінюється у барвисту весну. Тут листя червоніє і падає, а там пелюстки набирають мальовничої зеленої барви, а японські рожі випускають свої червоні пуп'янки. Це проголошення зацікавило мене і спонукало побачити бразилійський світ. Заплящовано відвідати міста Сао Павльо, Ріо Де Жанейро, Куритибу і Прудентополіс, та світової слави водопад Ігассу, який є на границі Арґентини і в недалекій віддалі від Параґваю. Зголосилося 15 осіб. Багато хотіло познайомитися з бразилійськими українцями, про яких вже чули і навіть матеріяльно допомагали у виді посилок і стипендійного фонду. Дві особи їхали відшукати свою рідню, що роки тому виїхала там шукати кращої долі. Один тільки пасажир, наш провідник п. Петро, знав чого можна очікувати, бо колись жив у Бразилії і вже не раз повертався там, щоб пригадати собі ці сторони і налюбуватися подихом спокійного бразилійського повітря.

Приземнившись на південній півкулі землі, а саме у місті Сао Павльо, здавалось, що ми опинилися знову у Ню Йорку, бо показалося безліч хмаросяжних будівель. Місто назвали цементовими джунґлями. Люди переважно смуглявої шкіри з чорним волоссям. Часто це було змішання рас португальців і колишніх африканських невільників. Сказано нам, що Сао Павльо — найбільше промислове місто у Південній Америці. Жителів має понад 7 мільйонів. У Бразилії 70 відсотків є бідних, 10 відсотків заможних, а 20 відсотків зі середніми заробітками. Сьогодні інфляція сягає понад 200 відсотків.

У неділю наша група поїхала на Службу Божу до української католицької церкви, півгодини їзди від центру міста Сао Павльо. Молоді Отці Василіяни душпастирюють; громада невелика. Більшість українців цієї околиці приїхала після Другої світової війни. У 50-их роках багато з них переселилося до Америки і Канади. Сьогодні ці, що залишилися своєю працею здобули сприятливі життєві умовини. У вечірніх годинах того дня в Народному Домі відбувся концерт, присвячений роковинам УПА та смерті сл. п. Степана Бандери. Залунали з уст хористів повстанські пісні, посипалися деклямації, спомини. Хотілось, щоб Україна почула, що тут у Бразилії також згадується тих, що пролляли кров за свій нарід. Сао Павльо став ближчий нам, бо ми зустріли наших братів, але, на жаль, смуток покрив душу, коли вслуховувалися у розмови про асиміляцію та занепад нашої мови серед молоді.

Зі Сао Павльо ми виїхали на захід звидіти водоспад Уґассу, а потім до провінції Парана. Тут напередодні XX століття осіло багато европейців, між ними українці з Галичини, шукаючи кращої долі. Столицею Парани є Куритиба і тут якраз ми прилетіли. На летовищі зустріла нас Надія Шульган з Інституту Катехиток у Прудентополісі. Вітали також представники організації Товариства Прихильників Української Культури. Нас ждав Владика Єфрем Кривий у своїй резиденції. Привітавшись грімкими „Слава Ісусу Христу", ми почали обмінюватись різними думками. Приємно було слухати нашого Владику, який говорив чудовою українською мовою, хоч зараховується до третього покоління поселенців. Владика розповідав, що у Бразилії є 196 церков-каплиць, з цього 18 парафій. Обслуговують їх 56 священиків; з цього 45 Василіян Більшість українців живе у Парані і Санта Катеріна. Під цю пору деякі українці закупили орну землю на Амазонці і там поселилися. Владика задумує в будуччині побудувати релігійний осередок для зорганізування українців амазонських околиць. Приємно було ділитись плянами святкування 1000-ліття Хрищення України. „Многая Літа" пізно закінчило увечері нашу зустріч з достойним провідником Української Католицької Церкви.

На другий день раненько ми вирушили в мандрівну дорогу бразилійськими горами і долинами, попри вижолоблені скелі до колиски українського життя, Прудентополісу. Подорозі зупинилися у гарному гористому містечку Понте Ґросса, де наші Сестри Служебниці завідують бразилійським шпиталем, який має коло 250 ліжок. Нас сердечно привітала при вході директорка шпиталю, яка є сестрою Надії Шульган. Видніла при дверях шпиталя наша вишивка, а через дорогу пишались наша українська церква.

Зближаючись до Прудентополіс, пані Надія оповідала про початки української еміґрації у році 1895. Отці Василіяни і Сестри Служебниці прибули з України в початках XX століття. У 1940 році о. Христофор Миськів, ЧСВВ, заснував Інститут Катехиток, завданням якого було духовне виховання та плекання української мови і культури. Сьогодні у Бразилії є чотири монаші жіночі чини: Сестри св. Йосифа, Сестри св. Йоанни, Василіянки та Сестри Служебниці. Число українців у Бразилії нараховує 160,000 з того 80 відсотків працює на ріллі.

Смеркало, коли ми зближалися до Прудентополісу. Іздалеку виднів високий рожевий будинок, вищий понад усі будівлі міста. Це, — пояснювала пані Надія, — є Інститут Катехиток. Дальше виднів будинок Малої Семінарії, Отців Василіян і церква св. Йосафата. Хотілося оглянути докладніше, але мусіли скоріше зголоситись до готелю. За якийсь час вирушили ми до Інституту. Коли заїхали автобусом під браму, інститутки вже нас очікували. Понад 150 дівчат у різнобарвних чудових вишивках привітали нас могутніми оплесками. Зворушені до сліз, зайняли ми перші ряди залі. Розпочалася чудово підготовлена програма „Привітання нашим гостям з Америки". Слухали привіту директорки Інституту, пані Мирослави Кривої, сестри Владики. Посипались віршики молодих і старших інституток, лунала грімко українська пісня. Після закінчення формальної частини програми, запрошено нас на смачно підготовлену вечерю. Прийшли і познайомились з нами синьоокі, біляві, чорняві українки, які чудово володіли українською мовою і які так тепло, мило нас вітали. На пам'ятку одержали ми ручно вишиті образи дбайливої праці молодих дівчаток та мальовничі великодні карточки мисткині катехитки. Спів продовжувався.

(Продовження буде)

ОСІННІ МІСЯЦІ — ЦЕ ЧАС ІНТЕНСИВНОЇ СОЮЗОВОЇ ПРАЦІ. НЕ МОЖЕ БУТИ НІ ОДНОГО ВІДДІЛУ, ЯКИЙ НЕ ВИКОРИСТАВ БИ ЦИХ МІСЯЦІВ ДЛЯ ЗБІЛЬШЕННЯ СВОГО ВІДДІЛУ ТА СКРІПЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Перед...

(Закінчення зі стор. 2)

льности. Там могла б бути й загальна бібліотека (з читальнею й випозичальнею).

Маючи поруч себе дім Організації Визвольного Фронту й Пласту, грекокатолицьку церкву й кілька українських крамниць–такий модерний великий Народний Дім, з десятками бюр різних наших установ у великій мірі додав би до того, що ціла околиця стала б „українською дільницею".

Метою цієї статті не є розвивати конкретні пляни, а радше лише звернути увагу на нагоду, яка постала після знищення Українського Народного Дому.

Згідно однієї теорії, поступ народів зумовлений тим, як вони відповідали на виклик природи та різні загрози. Знищення Народного Дому — це виклик українцям Ню Йорку. Маємо надію, що члени корпорації Народного Дому є оживлені так само візією розбудови нашої громади й бажанням відповісти на знищення старого дому новим зусиллям збудувати новий, більший і модерний, згідно зі зростаючими потребами і поступом нашої громади.

ДРУГИЙ ВІДДІЛ ОДВУ
і
УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ — 12 ВІДДІЛ

запрошують українську громаду Чикаґа на

СОБОРНУ ПАНАХИДУ

в пошану

Полк. АНДРІЯ МЕЛЬНИКА

яку відслужить ВЛАДИКА ІННОКЕНТІЙ

в КАТЕДРІ СВ. МИКОЛАЯ

в НЕДІЛЮ, 25-го листопада 1984 р. о год. 11-ій рано

ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО КООРДИНАЦІЙНОГО РУХУ в БАФФАЛО

повідомляє, що

дня 2-го ГРУДНЯ 1984 р., в залі УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ГРОМАДИ

(при 200 Комо Парк Чіктоваґа)
о год. 4-ій по пол. відбудеться доповідь:

„СТВОРЕННЯ КОМІСІЇ ДОСЛІДІВ ПРИЧИН І НАСЛІДКІВ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ В 1932-33 РОКАХ"

Доповідь виголосить, запрошений з Нюарку —

п. ІГОР ОЛЬШАНІВСЬКИЙ

Гість-доповідач, це вже добре відомий українському Громадянству в діяспорі (та мабуть і в Україні) ентузіяст-борець за права і правду. Взявши на себе неабиякий тягар і відповідальність в Організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні при допомозі й інших членів Організації та жертвенній праці його дружини, прийшла нагорода великий успіх, що його треба б назвати історичним, коли йдеться про нас українців і Американський Уряд.

А тому і щиро запрошуємо нашу Громаду міста Баффало і околиці не проминути нагоди.

За Управу Відділу УАКРади в Баффало

Ірина Дорощак, секретар

УПРАВА КОМІТЕТУ НЮЙОРКСЬКОЇ ОКРУГИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

має шану запросити Вас на

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

для відзначення

90-ти РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

який відбудеться

в СУБОТУ, 8-го ГРУДНЯ 1984 р. о год. 5-ій по полудні в залі школи СВ. ЮРА 215 Схід 6-та вул., Ню Йорк

В ПРОГРАМІ БЕНКЕТУ:

Відкриття .... МИКОЛА ХОМАНЧУК
голова Окркги
Святочне слово..............................Д-р ІВАН О. ФЛИС
головний предсідник УНСоюзу

У мистецькій частині:

Вокальний Ансамбль „ПРОМІНЬ" з Ню Йорку під проводом .... мґр БОГДАННИ ВОЛЯНСЬКОЇ
Сольо-сопрано .... ЛЯРИСА МАҐУН-ГУРИН

Вручення почесних плякет для довголітніх заслужених піонерів УНСоюзу.

Тостмастер Бенкету ред. ВОЛОДИМИР ЛЕВЕНЕЦЬ

Вступ на Бенкет $20.00 від особи, разом з коктейлем.

Просимо ласкаво зголосити свою участь у Бенкеті до 25-го листопада ц. р., пересилаючи зголошення на адресу:

MYCHAJLO JUZENIW
206 East 9th Street
New York, N. J. 10003.

ЛИСТОПАД — ЦЕ МІСЯЦЬ ЗБІРКИ НА ФОНД ДОПОМОГИ ІНВАЛІДАМ НАШОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ!

СПОВНІТЬ І ВИ ПОЧЕСНИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ОБОВ'ЯЗОК І ВИШЛІТЬ СВІЙ ДАР ДЛЯ ІНВАЛІДІВ

НА АДРЕСУ:
SOCIAL SERVICE OF UKRAINIAN WAR VETERANS
1321 W. LINDLEY AVE. PHILADELPHIA, PA. 19141

Скрипачка Меланія Купчинська

Для найгіднішого відзначення 40-річчя відходу у вічність Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького, цього Святоюрського святця, Комітет концертової частини, під протекторатом Архиєпископа Стефана, запросив найкращих українських мистецьких виконавців з музичного світу, до яких належить молоденька скрипачка Меланія Купчинська.

Концерт цей відбудеться у неділю, 18-го листопада у Філядельфії. Ще чотирилітньою дівчиною М. Купчинська почала навчатися гри на скрипці у свого батька проф. Яреми Купчинського. Відтак продовжувала навчання у відомого педагога Самуеля Еплбавна. Тепер вона студіює гру на скрипці в Еріка Розенбліца в Ню Інґленд консерваторії в Бостоні.

Меланія має за собою численні концерти і перші нагороди на музичних конкурсах. Вона часто грає для української публіки, яка високо оцінює її талант і тішиться її глибоко відчутим виконанням українських творів.

М. Купчинська

Акомпаньяторкою Меланії на цьому концерті буде кореанка Генґ Джін Парк, віртуозна піяністка, студентка Ню Інґленд консерваторії. Вона є членом піяно-тріо згаданої консерваторії. Концертувала в Америці, а недавно її призначено на солістку з Бостонською Симфонічною оркестрою.

Наталія Котович

„Час хай летить"—нова платівка ансамблю „Соловей"

Недавно молодий музично-вокальний ансамбль „Соловей" у Торонто зробив приємну несподіванку всім любителям української естрадної музики, випустивши другу платівку—„Час хай летить".

Ансамбль „Соловей"—один з найкращих у Північній Америці. Цього літа він виступав з великим успіхом на фестивалях „Вінок" у Ґримзбі, Онтаріо, й „Писанка" у Веґревил, Альберта, та на „Фестивалі молоді" на „Верховині" в Ґлен Спей.

Своїми успіхами ансамбль завдячує музичному хистові й високій кваліфікації його членів, їхньому захопленню українською музикою і вмінню поєднати дух української традиції з духом сучасности.

Ансамбль не тільки плекає нашу народну пісню й музику, але й збагачує українську музичну культуру новими творами його членів, поетів і композиторів Віктора й Леоніда Ліщини, Мстислава Федака й Сема Юрела, чи таких відомих мистців як Борис Дніпровий.

Про музичне „Вірую" ансамблю найкраще говорять оці слова останньої пісні платівки:

„Ми є солов'ї співучі, пісня-
це наша любов.
І вирує в жилах буйно в нас
козацька кров.
Хоч на чужині родились, в
українську пісню залюбились.
Ось послухайте, як вона
звучить"

І справді, репертуар платівки—десять пісень, в тому три народні, і один інструментальний твір—у виконанні залюбленого в українську пісню ансамблю звучить якось по-новому свіжо, бадьоро, весело й зворушливо.

Обкладинка платівки

Коли слухати платівку, час, направду, скоро летить. І можна не тільки слухати, але й одночасно танцювати гуртом при звуках її мелодій.

Добре зробили видавці, що на внутрішній обкладинці платівки надрукували текст кожної пісні. Це дає слухачам змогу вивчати його напам'ять і співати разом з ансамблем.

Докладні інформації про награний репертуар і його автора та виконавців подані на обкладинках платівки. Зовнішню обкладинку прикрашує малюнок, на якому інструменти символізують модерний характер оркестри „Соловей". На її звороті фотографії членів ансамблю у вишиваних сорочках.

Ціна платівки або касетки 8.98 дол. плюс 1.25 дол за пересилку. Замовлення посилати на адресу: Yevshan Communications Inc., P.O. Box 125, Station St. Michel, Montreal, Que., Canada H2A 2L9

ІЗРАЇЛЬ І ЛИВАН ЩЕ Й ДОСІ не зуміли усунути перешкод, щоб зрушити з мертвої точки розпочаті переговори про виведення ізраїльських військових частин з південного Ливану. Обидві сторони висловили надію, що їм вдасться вияснити справу ливанських полонених і продовжувати корисні для обидвох сторін розмови.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН привітав прихильно пастирський лист, що його підготовляють єпископи Католицької Церкви у справі економічної допомоги, але не хоче дати своїх коментарів тому, що уважає, що Уряд не повинен впливати на постанови Церков.

ЛІКАРІ СТВЕРДИЛИ, що курення і високий тиск крови мають більший вплив на недуґи серця як холестероль. Ствердження спирається на опитуванні 1,600 лікарів і було подане до відома на 57-му конґресі Американського товариства для недуг серця. Із опитуваних лікарів 88 відсотків уважає, що припинення курення є найважливішим для недуг серця, а 75 відсотків уважає, що тиснення крови впливає на серце.

ЗАКЛИК

Ми, нижчепідписані, представники найновішої української еміґрації з Польщі, згуртовані при курсі англійської мови, який ведеться в Українському Вільному Університеті в Мюнхені хочемо вам представити одну дуже для нас істотну проблему.

Кожний з нас, покинувши землі наших батьків, чи терени, на які були вони під примусом переселені, прагне включитися в працю на суспільній ниві серед земляків у вільному світі. Нашою метою є реалізувати мрії всіх українців, тобто зберігати рідний дух, свою віру та культурні традиції для добра діяспори, а в майбутньому Української Держави, що не було можливе в Польщі.

В першій фазі нашого життя на Заході ми борикаємося з фінансовими труднощами, тому не маємо можливости покрити коштів курсу, а з огляду на те, що ми зареєстровані в Злученому Українсько-Американському Допомоговому Комітеті, нас чекає виїзд до англомовних країн і знання англійської мови є для нас необхідністю. Навчання хотіли б ми продовжувати до кінця червня, тобто до часу виїзду. У зв'язку з цим звертаємося до вас з великим проханням допомогти нам розв'язати цю нашу фінансову проблему в надії, що матимемо нагоду віддячитися за це своєю працею для української громадськости.

Просимо прийняти від нас щирі поздоровлення та бажання дальших успіхів у суспільній праці.

Учасники курсу (27 осіб)

Пожертви просимо висилати на адресу Фундації УВУ в Ню Йорку, яка фінансує цей проєкт: UFU Foundation, 203 Second Ave, New York, N. Y., 10003.

А. Мадай відкриває виставку

Філядельфія (В.Б.). — Тут, в залях рухливого українського Освітньо-Культурного Центру відбудеться виставка найновіших деревoритів визначного мистця Андрія Мадая.

В останніх роках цей оригінальний графік мав ряд виставок в містах Америки і Канади, в тому також в галеріях у Філядельфії. А. Мадай закінчив в 1975 році Пенсильванійську академію мистецтв, де він студіював на повній стипендії. Він одержав 14 нагород, в тому престижеву дотацію фундації Л.К.Тифані. Його праці знаходяться у 18-ти публічних колекціях та багатьох приватних збірках в Америці, Канаді та Европі.

Слід підкреслити, що А. Мадай має своє коріння в українській громаді та її духовості. Він створив ряд портретів таких велетнів духа як Грушевський, Блаженніший Йосиф та Олесь Бердник. В роках 1979-81 Андрій був братчиком манастиря Студитів в Італії, і там спеціяльно вивчав іконографію з єромонахом Ювіналієм.

Виставку у Філядельфії влаштовує Пластове Плем'я „Лісові Чорти", які гордяться, що цей мистець належить до їхньої родини.

А. Мадай

Відкриття відбудеться в п'ятницю, 16-го листопада, о год. 7:30 вечора. В суботу, в додатку до нормальних виставових годин між год. 12-ою і 6-ою по полудні, о год. 8-ій відбудеться Вечірка з мистцем, що її спонзорує Українська Асоціяція Темпл університету при співучасті п'ятьох студентських клюбів на поблизьких університетах.

В неділю виставка відкрита в годинах між 2-ою і 6-ою по полудні.

В П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Незабутнього, Дорогого Мужа, Батька, Тестя

бл. п. проф. АРСЕНІЯ ІВАНОВИЧА МАНОЙЛА

буде відправлена

ПАНАХИДА

в СУБОТУ, 17-го ЛИСТОПАДА 1984 р. о год. 10.30 ранку на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку —

РОДИНА

В ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у Вічність мого Незабутнього Мужа

СВ. П.
Інж. ВОЛОДИМИРА ХАМУЛИ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в П'ЯТНИЦЮ, 23-го ЛИСТОПАДА 1984 р.
в храмі Успення Пресв. Богородиці, Люрд, Франція;
у соборі Святої Софії, Рим, Італія;
в церкві Пресвятої Тройці в Керґонксоні, Н. Й.
година 9-та рано

Про молитви просить

дружина — ГАЛИНА

НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ

УІІІ — 84

440.25 дол. Михайло Феден,
250.00 дол. Михайло Дорош,
по 100.00 дол. Люба Єднака, о. Петро Гардибала, д-р П.Т. Демус, Роман Король,
по 50.00 Осипа і Андрій Ґепетканич, (у пам'ять Брата бл.п. Володимира Голод), Джерри і Калина Козак, Галя Кузмінська, Йосип Губчак,
по 25.00 дол. Ольга Лісс, інж. Станислав Берегулька (у пам'ять бл.п. Проф. Івана Кукіль),
по 20.00 Степан і Іванна Білий (замість квітів на могилу бл.п. мґр-а Франца Липецького), П-ні Грушкевич,
15.00 дол. Теодор Королишин,
по 10.00 дол. Александра Салик, о. Іван Мак (на Симпозій), д-р Богдан Лончина (на Симпозій),
по 5.00 дол. Катя Василкевич, Михайло Барановський, Борис Дурбак,
4.00 дол. Пилип Сімко,

Пожертви на Патріярший Фонд в Дітройті, МІ, — переслав Анатоль Ромах.
зложили:
100.00 дол. Ярослав Смаль,
20.00 дол. Михайло Кахній,
15.00 дол. О. Сливинський,
10.00 дол. Михайло Барановський,

Збірка у пам'ять бл.п. д-ра Романа Топольницького - Віліємсвілле, Н.Й.
зложили:
по 20.00 дол. Роман і Люба Цьолко, Оксана Бережницька,
10.00 дол. В.М. Данилюк,

Пожертви зложені у пам'ять бл.п. Ірини Міляновської - Філядельфія, ПА.
зложили:
30.00 дол. Марія Ґордійчук,
по 20.00 дол. Гнат і Марія Балазюк, Марія Каллиста, Олена Филипович, інж. Олександер і Софія Вонторський,

Листа ч. 1775 - збірка в Озон Парку, Н.Й., за 1983 і 1984 до червня ц.р.
зібрав і переслав Роман Крупка,
зложили:
1,010.00 дол. Богдан Кармелюк,
по 100.00 дол. Григорій Ясейко, Роман і Левка Крупка, о. Л. Мудрий, М. і М. Сітницькі, І. і А. Безубяк,
по 60.00 О. Наливайко (з цього 50.00 дол. у пам'ять Мужа Андрія), В. Захарчук (з цього 40.00 дол. у пам'ять М. Берези),
по 50.00 дол. О. і З. Левицькі, д-р З. Рейнарович, М. Хала,
25.00 дол. Т. Левицький,
по 20.00 дол. І. Гарматій, М. Левицький, М. Савицька, В. Божко, М.С. Сухоцькі, І. Дельопез,
по 10.00 дол. Р. Мізур, В. Квасній, П. Бабська, І. Волошин, П. Зґоба, О. Шутер, І. Волошин, М. Мудрик, Г. Кохман, В. Третяк,

поправка:
50.00 дол. зложив Михайло Панкевич - у пам'ять дружини бл. п. Марії з Банахів Панкевичів та сина бл.п. Любомира Юрія; дивізійника з Воркути знищеного фізично у Львові, (а не помер у Воркуті, як ми подали у списку за червень ц.р. у „Свободі" з 31 серпня 84.)

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду - складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку:

IRS No. 23-74380645

Всі чека просимо виставляти на:

St. Sophia Religious Association - Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd.
Philadelphia, PA 19117

ЗАМІСТЬ НЕВ'ЯНУЧИХ КВІТІВ
на свіжу могилу, нам дуже Дорогої

св. п. ТАТЬЯНИ ГАЙДУКЕВИЧ

яка проживши 85 літ, стала перед обличчям Творця 12-го жовтня, 1984 р. — Requiescat in pace!, —складаємо 100.00 дол. на Патріярший Фонд.

ІВАННА і д-р І. СМАЛЬ з РОДИНОЮ

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого Невіджалуваного Кузена й Вуйка

бл. п. Д-ра ЗЕНОНА НИЖАНКОВСЬКОГО

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

у церкві св. Юра в Ню Йорку дня 19-го листопада о год. 6:30 ранку

у церкві Святої Покрови, Бронкс, Н. Й., дня 24-го листопада, о год. 8-ій ранку.

Просимо Приятелів і Знайомих з'єднатися з нами в молитвах за спокій Його душі.

РОДИНА

У 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п. Інженера СТЕФАНА ЮРІЯ ПРОЦЮКА

буде відслужена

ПАНАХИДА

дня 20-го ЛИСТОПАДА 1984 р. о год. 7-ій ранку в церкві Св. Юра при Схід 7-ма вул. в Ню Йорку.

Про молитви просить —

ОЛЕНА ПРОЦЮК — дружина
І РОДИНА

Громада...

(Закінчення зі стор. 1)

програму Академії, відспівав у першій частині пісні „Чуєш брате мій", муз. Л. Лепкого, „За рідний край", муз. І. Соневицького, слова Р. Купчинського.

Добре підготовану святочну доповідь виголосив виконуючий обов'язки президента УККА ред. Ігнат Білинський. Він підкреслив, що Листопадовий Чин записаний в анналах історії України, як акт перемоги, не зважаючи на те, що Українські Січові Стрільці, оборонці Львова, а пізніше Українська Галицька Армія, не виграли, очевидно не з їхньої вини, українського визвольного змагу, але вони не здали зброї ворогові і започаткували нову сторінку українських визвольних процесів, які тривають до наших днів. У Листопадовій символіці віддзеркалена виразно велика постать князя УКЦеркви Служи Божого Митрополита Андрея Шептицького, — заявив прелегент, який рівночасно відмітив, що жадні українські уряди не відкликали державних актів і це зобов'язує українців до продовжування українського визвольного бою з окупантами української землі.

Після доповіді виступив ще у першій частині соліст баритон Ігор Даріян Кравців і виконав пісні „Ой нагнувся дуб високий", муз. М. Гайворонського, слова М. Голубця і арію Гната з опери „Назар Стодоля", муз. К. Данкевича.

Другу частину мистецької програми започаткував гість з Великобританії співак-тенор і бандурист Володимир Луців, який проспівав дві пісні при акомпаньяменті Т. Поташко, а саме: стрілецьку „Нема в світі кращих хлопців", муз. М. Гайворонського, слова Р. Купчинського, і „Нагадай бандуро [illegible], слова І. Калюжної, муз. Т. Китастого, а також заграв малий етюд на бандурі укладу О. Голод і відспівав „Думу про матір України" при власному акомпаньяменті бандури. Гостя з Великобританії, який до речі, не вперше виступає в ЗСА, присутні витали довготривалими оплесками.

Вибір з поезій С. Черкасенка і Б. Лепкого фахово рецитувала Стефанія Наркевич-Юзенів, колишня учениця мистецької студії Лідії Крушельницької. Вже згаданий І. Д. Кравців дуже ефектовно відспівав „Ллєтьcя море", муз. О. Бобикевича, слова О. Олеся і арію Остапа з опери „Тарас Бульба", муз. М. Лисенка, а закінчив програму хор „Думка" піснями: „Їхав стрілець на війноньку", муз. М. Гайворонського, слова Р. Купчинського, обробка на мішаний хор М. Лева, „Що то за грім", муз. Ф. Колеси, слова Б. Лепкого, „Не нам на прю" — другу частину з кантати-симфонії „Кавказ" муз. С. Людкевича, слова Т. Шевченка і „Україна" — марш, муз. Г. Китастого, слова І. Багряного.

Після невгаваючих оплесків, хор „Думка" заінтонував український славень, що його співали усі присутні понад 400 осіб, і цим закінчено цю успішну Академію на прославу Листопадового Чину. Оформленням сцени займався Тарас Гірняк.

КОЛИШНІЙ МІНІСТЕР оборони, а тепер міністер індустрії в ізраїльському уряді Аріель Шарон заскаржив до суду тижневик „Тайм" за образу і домагається відшкодування в сумі 50 мільйонів долярів. Шарона на першому переслуханні в суді репрезентував адвокат Мілтон Голд, який заявив, що його клієнт не є тільки на тимчасовому пості міністра. Він вояк, фармер, герой у своїй країні і тому закиди журналу „Тайм" про те, що він, мовляв брав участь у мордах палестинців в Ливані, чи підтримував вбивство є не тільки образливі, але кривдячі. Скаргу розглядатиме лава присяжних, а сам процес триватиме принаймні 30 днів.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Владика Іннокентій відвідав парафію в Мілвокі

Парафія української католицької церкви св. Михаїла в Мілвокі, Вісконсин, мала нагоду знову вітати Владику Іннокентія, єпископа чикагської епархії св. Миколая. Владика прибув з Чикаго до Мілвокі вранці 23-го вересня. Отець парох Тома Ґайдош; колишній парох о. крилошанин Олексюк і д-р Олекса Цибрівський, голова Парафіяльної управи при участі членів Управи привітали Владику у відновленій парафіяльній резиденції. Під час авдієнції д-р О. Цибрівський висловив вдячність за призначення о. Томи Ґайдоша парохом св. Михаїла.

Завдяки вмілому духовному проводу о. пароха і при успішній організаційній системі Управи парафія св. Михаїла зробила значний поступ. В організаційній ділянці засідання Управи в складі 15 членів відбувалися раз у місяць; засідання підкомітетів відбувалися додатково в міру потреби. Активна участь парафіян у праці в числі і засязі значно зросла. В фінансовій ділянці поліпшено систему заряду фінансами і парафіяни виказали жертвенність на особливі потреби парафії. В ділянці членства проведено докладний реєстр членів і видано інформативну брошуру та розіслано листи в цілі приєднання нових членів. В ділянці шкільництва відбувалася суботня школа українознавства в двох семестрах. Була також кляса для старших, що не володіють українською мовою. В адміністративній ділянці були великі поступи. Основно відновлено парафіяльну резиденцію, помальовано церкву всередині та проведено ряд поправок і поліпшень у парафіяльних будинках. Згідно з резолюцією Загальних зборів, парафія має на меті перед святкуванням 1000-ліття християнства в Україні, 1988 року закупити відповідний будинок для вжитку церкви й українського культурного центру з достаточно великою площею та можливістю розбудови в майбутньому.

Владика з зацікавленням слухав звіти та ставив запитання. Особливо зацікавили Владику заходи збільшити численно нашу парафію, як також плян закупу будинку для церковного вжитку. Коротко продискутовано пляни відзначення тисячоліття хрищення України. Зокрема Владика звернув увагу на повну посвяти працю нового пароха о. Ґайдоша. Одногодинна авдієнція пройшла дуже скоро, і хоч залишилося багато тем до обговорення через брак часу цього неможливо було зробити.

Коло парафіяльного дому вірні з хоругвами чекали на Владику. Відтак процесія з Владикою попрямувала до церкви, де перед входом Владиці виголосив привіт д-р Богдан Давидович, а діти школи українознавства під провідництвом д-р Іванни Річардсон привітали Єпископа квітами.

Владика в асисті о. Ґайдоша і в присутності о. крилошанина Олексюка відправив Службу Божу. На початку своєї проповіді, яка була присвячена старанням за проголошення святим сл. п. Митрополита Андрея Шептицького, Владика висловив признання парафіянам за їхне прив'язання до нашого обряду та за їхню працю і жертвенність.

У відновленій залі парафіяльного будинку відбулося прийняття для Владики. При спільній трапезі парафіяни мали нагоду обговорювати проблеми нашої церкви і радіти присутністю Владики та почути ще раз його признання. Владика Іннокентій висловив свою радість, що молодь, вбрана в гарні вишивки, подавала їжу. Після обіду о. парох Ґайдош висловив подяку від себе і Управи дякові Григорієві Курильцеві за його довголітню працю в парафії, адміністратору Денисові Оліґ за успішну працю над відновленням і утриманням парафіяльних будинків і Петрові Буракові за успішне провадження „бінго". В програмі також було відзначення проф. емерита о. Едварда Финна за його довголітню піддержу і обзнайомлення американського суспільства з українським католицьким обрядом. О. Финн не зміг прибутти на прийняття з причини хвороби, а о. крилошанин Олексюк розповів коротко про його співпрацю.

На кінець спільного обіду Владика зазначив, що наша парафія належить до тих нечисленних парафій, з якими він не має проблем. Це була одночасно подяка і признання д-рові Цибрівському та Управі за їхню піддержку у реалізації плянів, намічених Управою. Д-р Цибрівский подякував п. Пашковському й жінкам за приготування обіду.

Ще одна гарна подія в нашій громаді залишила приємний спомин. Ми всі дуже вдячні Владиці за те, що він прибув до Мілвокі, за поради, за опіку над нашою парафією і за зміцнення наших бажань служити нашій церкві і народові.

Іванна Мартинюк-Ричардсон

Союзянки...

(Закінчення зі стор. 1)

Сальонах Парижу і Ню Йорку. Його картини знаходять ся серед різних збірок і музеїв — Парижу, Каліфорнії, Вермонту, Торонто, Риму.

Андрій Добрянський-знаний бас-баритон Метрополітальної Опери в Ню Йорку. Наш співак не лише втішається славою під час своїх виступів на залях перед американською публікою, але він збирає оплески і признання від українських глядачів теж на численних українських імпрезах. Андрій Добрянський сьогодні є теж диригентом хору при українській католицькій церкві св. Юра в Ню Йорку.

Радослав Жук — відомий інженер-архітект. Колись він навчав в університеті Манітоби, університеті Торонто, а сьогодні він є професором школи в Монтреалі МекҐіл університету. Із доповідями на тему будівельної архітектури наш архітект роз'їжджав по містах Канади, ЗСА і Европи. Поміж іншими працями з-під проєкту Р. Жука вийшло дев'ять українських церков. Багато із цих будівель зискало міжнародне признання, про що появилися інформації по різних газетах і журналах. За його проєкти в архітектурній ділянці він здобув рівнож чимало нагород і відзначень.

Гелен Перожак-Сміндак за професією — журналістка. Вона — колишній редактор і співредактор „Українського Тижневика", в якому сьогодні веде колюмну на тему різних імпрез та особистостей. Г. Сміндак, крім свого професійного журналістичного зайняття, веде активне життя в праці для української громади.

Оксана Ленець — музика-скрипаль; грає у Гадсон Веллі Філармонії у Покіпсі, Н. Й., вчить камерної гри у Вассар коледжі, як теж провадить лекції приватної гри на скрипці. О. Ленець, крім своєї професійної праці, ввесь час діяльна в суспільному житті української громади. Вона — колишня голова 89-го Відділу СУА в Кергонксоні, Н. Й., і колишня культурно-освітня референтка в Головній Управі СУА. Сьогодні вона працює, як культурно-освітня референтка Округи СУА в Ню Йорку.

Ще раз приглянувшись темі панелю як і видатним панелістам, кожна ділянка творчости яких творитиме одне спільне звено українськоє культури, з усією певністю можна сподіватись, що заплянована імпреза передасть українській громаді новий кольоритний вимір, свіжість, що вона розворушить до ідей, думок, а декого і спонукає до творчости в праці у різновидних ділянках українського мистецтва.

Справу...

(Закінчення зі стор. 1)

лення Афганістану Киркпатрик назвала „героями нашого часу і визвольним рухом у повному розумінні цього слова". Амбасадор ЗСА звернула також увагу на ляльковість насадженого комуністичного уряду Бабрака Кармаля, який не має навіть відваги стати в обороні масового винищування афганського народу модерно озброєною окупаційною армією.

Як треба було сподіватися, совєтський амбасадор до ОН Олег Трояновський заявив, що ЗСА підтримують тероризм в світі, бо в його розумінні визвольні рухи в поневолених країнах є тільки бандами і терористами. Для підтримки своїх слів він намагався користуватися нібито „статистикою" кажучи, що афганські „бандити знищили 1,800 шкіл, 10 мечетей, 130 шпиталів" тощо. Трояновський, не сказав, однак, скільки житлових будинків, а то й цілих сіл і містечок знищили совєтські окупаційні війська.

Амбасадора Дж. Киркпатрик підтримав делегат Великобританії Пітер Мексі, який заявив, що Трояновський обороняє те, що вже не можна оборонити. Киркпатрик не відповідала на закиди Трояновського, а тільки радила усім поїхати до Афганістану і самим оглянути руїни, що їх залишають за собою совєтські вояки.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ"—Ровей Юнайтед 3 :2

Завдяки погідній і теплій погоді на сході ЗСА продовжуються розгривки копаного м'яча в усіх лігах. Згідно з календарем змагань, в неділю, 28-го жовтня ц. р., „Ч. Січ" відбула свою зустріч в 7-ій рунді ігор, в якій здобула другу за чергою перемогу, цим разом з клюбом „Ровей Юнайтед" вислідом 3: 2.

В звітових змаганнях січовики володіли ініціятивою майже на протязі 90-ти хвилин, одначе напад і цим разом не зумів використати всіх можливостей. Все ж таки слід відмітити, що в цій зустрічі можна було запримітити значне покращення гри наших змагунів нападу, доказом чого є здобуття трьох голів.

Ефективними виявилися швидкі акції нашого нападу на чолі з Андрієм Бакуном, завдяки якому впало два ґолі. В 15-ій хвилині Андрій, перейнявши м'яч, провів довгий рейд і закінчив його здобуттям чудового ґоля 1 : 0. Десять хвилин пізніше гості влучно використали помилки наших оборонців і далекий вибіг воротаря та зрівняли рахунок 1 : 1. В 30-ій хвилині А. Бакун блискавично з'явився поблизу воріт гостей, і вони, не маючи іншої можливости, „скосили" його з м'ячем завдяки чому судля призначив карний стріл, і Брієнза безпомилково здобув ведення 2:1. Хоч образ гри не змінився і після перерви, коли січовики продовжували володіння м'ячем, але наш напад чомусь притупив свої атаки, а головно не використовував в центрі швидкого Бакуна, що міг ще спричинитися до здобуття чергових ґолів. Єдиний ґоль у другій половині гри здобув Хмілевський в 51-ій хвилині. Гості, в свою чергу, пробували контратакувати і хоч не осягли бажаної мети, але у 86-ій хвилині все ж таки зуміли створити ситуацію, в якій наші оборонці і воротар знову пропустили черговий ґоль, яким Ровей встановив кінцевий вислід 2:3.

Після тієї перемоги „Ч. Січ" далі займає третє місце в показнику табелі ігор, маючи досі на своєму конто 9:5 точок і 12:10 відношення ґолів.

Склад „Ч. Січі" в цих змаганнях: Хамуляк, Ткач, Ромійо, Брієнза, Зулійо, Павлюс, Чижович, А. Бакун, Хмілевський, Торій, Гунчак, д-р В. Бакун. Провідник Вол. Бакун.

ВІДБИВАНКА

УСВТ „Ч. Січ"—Ровей В. К. 3 : 1
15:5, 13:15, 15:13, 15:8

Цими відбиванковими змаганнями, що відбулися у четвер ввечері, 25-го жовтня ц. р., в гімнастичній залі української католицької школи св. Івана Хрестителя в Нюарку, жіноча дружина „Ч. Січі" розпочала свій черговий сезон.

Були це першенські змагання І-ої дивізії Жіночої Відбиванкової Ліги Ню Джерзі, в якій виступає 8 дружин. В звітових змаганнях „Ч. Січ" значно переважала своїх конкуренток, а наші дівчата пописувалися гарними загранням, потужними стинками і ефективними сервами. Дружина в цілості виявила зіграність, завзятість і велике бажання здобути перемогу. Найкращими в цьому вечорі були Кузинська в стинках і сервах, Лопатовська і Наталка Моравська в стинках і подачах. Остання закінчила свої студії і повернулася до складу дружини, в якій треба сподіватися спричиниться до її більшого успіху. Крим них, у складі в цих змаганнях виступали: Соня Гейлі-Моравська, С. Візута, Т. Мальоні і К. Прибиш. Тренером дружини є Ігор Тафель.

(от)

НОВИЙ ОСЯГ ЄВГЕНА ЧИЖОВИЧА

Підмічуючи осяги спортовців і діячів УСВТ „Чорноморська Січ" в ювілейному році, з приємністю нотуємо новий осяг Євгена Чижовича, члена Т-ва, колишнього тренера І-ої дружини копаного м'яча, довголітнього члена Управи, а тепер співпрацівника з окремими ланковими в юнацькому копаному м'ячі і жіночій відбиванці „Ч. Січі".

В біжучому році Є. Чижович допоміг підготовити учнівську дружину копаного м'яча „Ч. Січі" до 13-ох українських спортових ігрищ молоді, в яких ця дружина здобула звання першуна. В травні біжучого року Є. Чижович успішно виконав обов'язки провідника відбиванкового чемпіонату УСЦАК, господарем якого було УСВТ „Ч. Січ".

Як відомо, Євген Чижович 21 рік працює учителем фізичного виховання і тренером дружини копаного м'яча в середній школі Колюмбія в Мейплвуді, Ню Джерзі. Коли в 1963 році Чижович почав працю, в цій школі домінував американський футбол, до дружини копаного м'яча зголосилося ледве 13 учнів. Під сучасну пору тільки в старшій дружині „варситі" успішно виступає 30 змагунів.

30-го жовтня ц. р. Чижович добився нового осягу, коли його дружина виграла 300-ті змагання і цим стала п'ятою в історії середніх шкіл Ню Джерзі, що встановила такий рекорд.

В цьому році дружина копаного м'яча Колюмбія досі виграла усі 15-ть відбутих змагань. 300-73-33—це офіційний дотеперішній рекорд Чижовича на пості тренера середньої школи Колюмбія. Не багато тренерів середніх шкіл в ЗСА можуть похвалитися таким осягом. Євген Чижович добився цього завдяки своїм надзвичайним здібностям в ділянці цього спорту, організаційному хистові та відданій і впертій праці.

Копаний м'яч—це не єдиний спорт, яким займається цей український фахівець в згаданій школі. По закінченні офіційного сезону копаного м'яча, Чижович переймає обов'язки тренера відбиванкової дружини студенток цієї школи, яка під його проводом осягнула вже ряд шкільних рекордів.

Віднотовуючи це досягнення українського фахівця на всеамериканській арені з приємністю зазначуємо, що Євген Чижович, як ми вже згадали, по своїх можливостях тісно співпрацює і в потребі допомагає рідному Товариству в його нелегкій праці з нашою молоддю. Цим він різко відрізняється від ряду інших українських учителів фізичного виховання і тренерів у різних ділянках спорту, які чомусь забули про свої рідні осередки, а то й нерадо признається до свого українського походження.

Управа і членство УСВТ „Ч. Січ" ґратулює Є. Чижовичеві та бажає дальших успіхів і ще тіснішої співпраці в майбутніх роках!

(от)

Колишній...

(Закінчення зі стор. 2)

персоналу КҐБ закликав бути готовим до оперативного пляну дезінформації західніх вчених, науковців, технологів і військових плянoвиків. До цієї праці він втягнув совєтських науковців, профспілки; священиків, артистів та інших інтелектуалів, які мали виконати важливу ролю дезінформації Заходу.

На думку Ґоліцина, в СССР нічого не змінилося. Надалі судять політичних діячів, дисидентів і речників релігійних сект. Процеси відбуваються так як колись, засекречено. „Справжнє обличчя совєтського режиму й КҐБ і їхню нетолерантність до ідеології опозиції задемонстровано в жовтні 1959 року у Західній Німеччині убивством КҐБ українського націоналіста Степана Бандеру.

Захід визнає комуністичну мілітарну загрозу, але недоцінює політичної загрози.

Автор не вірить, що КҐБ плянувало атентат на Папу Івана Павла II. Він, як знавець цієї ділянки, вказує, що коли б КҐБ було за цим пляном, то вони в атентаті на Папу використали б вбивчу медицину, навіть польськими вислужниками, бо обслуга Папи є виключно в руках поляків.

Він твердить, що вже одинадцята година. Ще не запізно, щоб Захід об'єднано ставив спротив комунізмові. Він радить не давати комуністичним державам ніяких позичок, не продавати їм технологічного знання і перестати з ними торгувати.

На думку Ґоліцина, не зважаючи на прогріхи й помилки Заходу, нашим потенціяльним союзником є росіяни, китайці й східньоевропейські народи, а не комуністичні лідери, або дисиденти — (brain children of the KGB). Захід повинен об'єктивно інформувати народи комуністичного бльоку що діється в світі довкола них, а з цим одного дня вони можуть знайти дорогу спрямувати свої думки до акції.

У кінцевих рядках своєї об'ємистої і джерельної праці автор твердить, що спротив комуністичній агресії можна ставити тільки тоді, коли не-комуністичні держави об'єднаються і будуть обороняти свої демократичні принципи.

НЕ ВИСТУПИЛА, А ВИСТУПАТИМЕ...

В заголовку до допису про Лідію Артимів („Свобода", ч. 218, з четверга, 15-го листопада ц.р.), яка виступить солісткою з Філядельфійською оркестрою 21-го і 22-го грудня ц.р., сталася помилка. Правильно має бути: „Лідія Артимів виступатиме з Філядельфійською оркестрою". В тексті слід читати, що Л. Артимів виступить раніше у концерті на пошану Слуги Божого Андрея в неділю, 18-го листопада. Ред.